

ZORTZIKO PARA LA COMPARSA DE JARDINEROS,

EL LUNES DE CARNAVAL DE 1841,

CON MARCHA Y CANCION EN EL JARDIN.

Nekazariak maite
 Degu zorzikoa,
 Dantza beste lekutan
 Ez dan modukoa:
 Kanta biotz pozgarri
 Euskal-errikoa,
 Plaza soñu egoki
 Denboretakoa.

Emakumeak datoz
 Baratzgilleakin,
 Apainduak soñeko
 Polit berriakin:
 Plazara dantzatzera
 Soñu ederrakin,
 Eta gero echera
 Nor berearekin.

Udaberriko dago
 Baratza gurea,
 Belar onak ugari,
 Oparo lorea;
 Usaya chit gozoa,
 Eder kolorea,
 Indarrean sustraya,
 Berde landarea.

Belar edo lorea,
 Usai gozo fiña,
 Ispligu, albaraka,
 Arros, klabeliña,
 Bioleta, liriyo
 Aleli, jazmiña,
 Dauka gure baratza
 Eziñ esan diña.

Jateko alkachofa,
 Laranjak, limoyak,
 Melokotoi, aranak,
 Gingak, gereziyak;
 Illar, baba, baberrun,
 Matsa, marrubiyak,
 Esparragoak, azak,
 Lechugak, meloyak.

Lore, berdura, fruta
 Esan ez dan asko,
 Gure baratza laster
 Dira agertuko:
 Beren sasoi denboran
 Diranak elduko,
 Eta orain adiyo
 Emendik orduko.

JOSÉ VICENTE DE ECHEGARAY.